

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/ aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A, zorgverzekeraar van X, fietser;

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de auto, bestuurd door Y, automobilist.

Feitelijke gegevens

Op 29 juni 2019 omstreeks 03:35 uur reed de fietser op zijn racefiets over de N57 buiten de bebouwde kom van Ellemeet, gemeente Schouwen-Duiveland. De automobilist reed in tegengestelde richting op de N57. Op deze autoweg zijn alleen motorrijtuigen toegestaan en geldt een maximumsnelheid van 80 km/uur. In de directe omgeving van de plaats van het ongeval is geen fietspad aanwezig. De fietser reed aanvankelijk op de voor hem uiterst rechtse kant van de weg en reed vervolgens vrij abrupt naar links, naar de rijbaan waar de automobilist op dat moment reed. De fietser kwam hierop frontaal met de auto in botsing. Ter plaatse was geen lantaarnpaal of verlichting aanwezig en de fietser was in donkere kleding gehuld.

Deze foto is afkomstig van Google Maps

Stellingname van partijen

Partij A stelt zich op het standpunt dat partij B gehouden is 45% van de vordering van partij A te voldoen. Ter onderbouwing geeft partij A aan dat in casu geen sprake is van overmacht en verwijst voor de motivering daarvan naar de beschikking van de Rechtbank Zeeland West-Brabant van 3 november 2020, ECLI:NL:RBZWB:2020:5139. Wel concludeert partij A dat de fietser een verkeersfout heeft gemaakt. Partij A is van mening dat de kwestie dient te worden afgewikkeld naar de letter van het convenant en stelt dat het

convenant geen mogelijkheid biedt om 0% aan de zorgverzekeraar te betalen indien er geen sprake is van overmacht.

Partij B wijst erop dat de Rechtbank in bovengenoemd vonnis weliswaar heeft geoordeeld dat overmacht niet aannemelijk is gemaakt, maar daarna heeft vastgesteld dat sprake was van aan opzet grenzende roekeloosheid van de fietser en dat daardoor de vergoedingsplicht van partij B (alsnog) geheel vervalt. Ook die situatie leidt volgens partij B tot een vergoedingsplicht van de aansprakelijkheidsverzekeraar jegens de zorgverzekeraar van 0%.

Partij B wijst daartoe op de toelichting bij artikel 3 van het convenant en citeert:

“Bij het percentage van 0% gaat het, gelet op artikel 185 WvW alleen om de situaties waarbij de aansprakelijkheidsverzekeraar zich ook jegens de betrokken gelaedeerde vanaf 14 jaar en ouder succesvol op overmacht beroept. Genoemd percentage van 0% is alleen opgenomen in het convenant om te voorkomen dat aansprakelijkheidsverzekeraars aan de zorgverzekeraars op grond van het convenant verplicht zouden zijn schade te betalen terwijl de aansprakelijkheidsverzekeraars zich jegens de gelaedeerde zelf succesvol op overmacht beroepen. Dat laatste vinden partijen niet redelijk.”

Partij B concludeert dat bij de totstandkoming van dit convenant de mogelijkheid van de onderhavige casus over het hoofd is gezien. Partij B stelt dat uit de toelichting blijkt dat het percentage van 0% is opgenomen omdat het niet redelijk is als een aansprakelijkheidsverzekeraar op grond van het convenant verplicht is schade te vergoeden aan een zorgverzekeraar, terwijl deze aansprakelijkheidsverzekeraar zich jegens de gelaedeerde succesvol op overmacht heeft beroepen. Analoog geredeneerd is het volgens partij B net zo onredelijk om een deel van de regresvordering van partij A te moeten voldoen terwijl er ten opzichte van de fietser 0% vergoedingsplicht is wegens aan opzet grenzende roekeloosheid. Partij B meent dat uit de toelichting op het convenant blijkt dat redelijkheid wel degelijk een rol speelt en verwijst voor de relevantie van opzet en aan opzet grenzende roekeloosheid voor de toepassing van het convenant naar de uitspraken van de geschillencommissie 10 GRZ 02 en 22 GRZ 01.

Partij B verzoekt de commissie om te oordelen dat het succesvolle beroep jegens de fietser op aan opzet grenzende roekeloosheid met 0% vergoedingsplicht ook moet leiden tot 0% vergoedingsplicht ten opzichte van partij A, de regres nemende zorgverzekeraar, net zoals een succesvol beroep op overmacht.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich onvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

De commissie overweegt dat er geen discussie is over de feiten. Tussen partijen is ook niet in geschil dat geen sprake is van overmacht, maar dat partij B (desalniettemin) geen vergoedingsplicht heeft jegens de fietser. Partijen verschillen wel van mening over de vergoedingsplicht van partij B aan partij A op grond van het convenant.

De commissie heeft op grond van artikel 1 van het reglement Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars de taak om bij een verschil van inzicht over de toepassing of interpretatie van het convenant, het convenant uit te leggen, een standpunt te bepalen en bindend te adviseren.

Op grond van de toelichting van het convenant acht de commissie het aannemelijk dat de convenantspartijen hebben bedoeld te voorkomen dat zorgverzekeraars wel een (gedeeltelijke) vergoeding ontvangen als het slachtoffer met lege handen blijft, althans dat een aansprakelijkheidsverzekeraar die geen vergoedingsplicht heeft jegens een slachtoffer, deze wél zou hebben ten opzichte van diens regres nemende (zorg)verzekeraar.

De toelichting op artikel 3 van het convenant bepaalt immers expliciet dat moet worden voorkomen dat aansprakelijkheidsverzekeraars op grond van het convenant verplicht zouden zijn schade te betalen aan de zorgverzekeraars, terwijl die aansprakelijkheidsverzekeraars zich jegens de gelaedeerde zelf succesvol op overmacht beroepen, omdat partijen dat niet redelijk vinden.

Nu tussen partijen niet in geschil is dat de fietser in deze zaak geen aanspraak kan maken op vergoeding van zijn schade, is de commissie van oordeel dat partij B evenmin gehouden is de vordering van partij A gedeeltelijk te voldoen. De commissie oordeelt gelet op hetgeen hierboven is overwogen dat partij B geen vergoedingsplicht heeft jegens partij A.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B gehouden is om 0% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 25 september 2023 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers, mr. L. van den Eshof, mr. J.G.R. de Jongh en mr. H.C van der Plas, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris